

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger til ordføreren, først fra hr. Jens Hald Madsen.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg synes, det er vældig interessant at høre om definitionen på grænser af ytringsfrihed. Nu har vi lige hørt, at et socialdemokratisk folketingsmedlem begynder at gå ind og sige, at der er en begrænsning for, hvordan folkevalgte kan ytre sig i det danske Folketing.

Er det sådan, at hr. Henrik Sass Larsen mener, at der er grænser for, hvad man kan tillade sig at sige i det danske Folketing?

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Nej, det enkelte medlem må jo gøre op med sig selv, hvad man har lyst til at sige, men jeg synes ikke, det er forbudt at tænke sig om. Og dermed mener jeg, at jeg ikke tror, det er særlig godt for nogen i det danske samfund – på nær yderfløjene – at man kommer med så markante udtalelser, som der er kommet i den her forbindelse.

Kl. 11.10

Jeg må sige, at det jo må være inden for rammerne af, hvordan man må udtrykke sig, det må jeg klart anerkende, sådan må det jo være, men jeg tror, at det styrker dem, som er yderliggående i forhold til muslimske kredse, og at det er vand på deres mølle, og jeg tror såmænd også, det styrker Dansk Folkeparti. Men jeg er ikke sikker på, at de to ting nødvendigvis er godt for integrationen i det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg er glad for, at ordføreren bekræfter, at der rent faktisk er en dansk lovgivning, som helt præcist siger, hvad man kan og hvad man ikke kan sige, og hvor folketingsmedlemmer har en ekstraordinær ytringsfrihed. Men er det sådan, at man skal have forespørgselsdebatter fremover, hvor vi skal sidde og gradboje og give karakterer og bedømme, hvorvidt det nu er moralsk anstændigt, rigtigt at sige sådan og sådan, selv om det ikke er nogen overskridelse af den lovgivning, der er?

Op hvis det var sådan, at hr. Henrik Sass Larsen og Socialdemokratiet virkelig støttede ytringsfrihed, hvorfor støtter man så ikke det forslag til vedtagelse, som er fremsat fra Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Hvorvidt man skal have debatten eller ej, synes jeg egentlig er en meget relevant debat, set i lyset af hvad der i øvrigt bliver diskuteret i det danske samfund. Jeg mener faktisk, det er en meget vedkommende debat, som jeg også gav udtryk for i min ordførertale, nemlig at vi står med en række dilemmaer i det danske samfund, og at vi har vanskeligheder ved at håndtere den her konkrete problemstilling på en lang række områder. Og derfor er det, synes jeg, for Folketinget en utrolig vedkommende debat.

Jeg synes nu mere, som jeg har givet udtryk for tidligere, at hvis man som regering og stort regeringsparti har ansvaret for at få integrationen til at virke i det danske samfund, er det så ikke klogt at tænke sig om, inden man siger noget meget rabiat og noget meget fordømmende og noget meget dæmoniserende om andre mennesker?

Jeg mener, man kan jo altid tage det teoretiske udgangspunkt og sige, at hvad der ikke er ulovligt, har vi lov til at ytre. Men jeg mener stadig væk, at der burde være det filter, at man tænker sig ordentligt om. Og det er jo ikke således, at vi fuldstændig ucensureret og uden filter render rundt og uden forbehold siger til hinanden, hvad vi mener om hinanden. Vi prøver da også en gang imellem at tage nogle ordentlige menneskelige hensyn til, at man ikke bare uforbeholdt begynder at kritisere hinanden.

Op der er det bare, at jeg vil appellere til, at man i sådan en debat her som et forsvarligt parti og med et ansvar for at få integrationen til at virke i det danske samfund tager stærk afstand fra sådan nogle udtalelser.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg har lyttet til hr. Henrik Sass Larsen med stor interesse og sympati. Det hænger også lidt sammen med, at vi har en fortid sammen, hvor jeg fik respekt for ham.

Men jeg vil spørge hr. Sass Larsen: Er hr. Sass Larsen ikke enig med mig i, at denne debat på ny fører tankerne hen til det, der foregik under Muhammedkrisen, hvor det jo altså igen var de krænkede følelser, det var De Radikales forargelse over tonen, der hele tiden skulle forbyde, at ytringsfriheden blev brugt?

Jeg kan ikke lade være med endnu en gang at citere fra et interview – det var i Politiken den 27. januar – hvor den iransk-franske forfatterin-